

dighed for selvejende børneinstitutioner. Tilsynsmyndigheden kan her let komme i en interessekonflikt mellem børnenes sikkerhed og sundhed på den ene side og økonomiske overvejelser på den anden side. På den baggrund er der selvfølgelig brug for et anderledes virkningsfuldt uvildigt udefrakommende tilsyn.

I beslutningsforslaget henlægges tilsynet til embedslægeinstitutionen, der i den nuværende lovgivning alene har en rådgivende og indstillende rolle. Nej, der er brug for et tilsyn. Det er ikke nok med rådgivning og indstilling. Embedslægen kan i dag alene anmode kommunalbestyrelse eller amtsråd om, at der udstedes påbud eller nedlægges forbud. Når det gælder institutioner, der ikke er kommunalt ejede, har kommunalbestyrelsen kompetencen, og for de kommunalt ejede institutioner har amtsrådet denne kompetence. Sådant en ansvarsfordeling er ikke tilfredsstillende af flere grunde. For det første kan et nødvendigt påbud eller forbud forsinkes unødigt, og for det andet har kommunerne ofte indirekte interesse i ikke at give de selvejende institutioner udgiftskrævende pålæg.

Stadslægen i København udtalte for et par år siden, at hvis ethvert vuggestuebarn i København fik 1 m² mere, så ville sygeligheden halveres. Havde han haft mulighed for at give pålæg, så kunne situationen have set anderledes ud for børnene.

En opgradering af det fysiske miljø i vuggestuer, børnehaver, fritidshjem og skolefritidsordninger kræver betydelige investeringer, og det er jo egentlig her, skoen trykker. Der er mange eksempler på, at økonomien forhindrer nødvendige forbedringer af forhold, der sætter børns helbred på spil. Det gælder både generelle forhold som indendørsarealet pr. barn eller støjniveauet, og det gælder mere specifikke problemfelter. Københavns Kommune f.eks. har et problem med sundhedsfarlige kreosolholdige jernbanesveller, som er brugt på legepladserne, bl.a. til sandkasser. Jamen hvorfor skal det være så svært at få dem erstattet med noget andet?

Jeg tror ikke, det er bevidst ond vilje, der gør, at kommunerne ikke giver børnene sikre og sunde forhold i pasningsordningerne. Det ville dog også være mærkeligt. Men kommunerne er hårdt presset økonomisk, og derfor er der brug for et økonomisk incitament, så de bliver opmuntret til at rette op på de miljøproblemer, der findes i de pædagogiske tilbud. Derfor foreslås det, at der oprettes en statslig pulje på 300 mio. kr., der kan gå ind i medfinansieringen af for-

bedringerne. F.eks. et 50 pct. tilskud til konkrete projekter, sådan at kommunerne selvfølgelig derigennem kan udvise deres egen ansvarlighed også.

Og så vil jeg slutte med at sige, at jeg fuldt ud kan tilslutte mig den socialdemokratiske folketingskandidat i Ålborg Øst, Helle Christensen, som også er formand for DUI Leg og Virke – det burde jo ikke være i modstrid. Helle Christensen udtalte den 31. oktober 1999: »Det er vigtigt, at vi kommer i gang med en forbedring af børns miljø. Vi ved godt, at det ikke er noget, der kan ske fra den ene dag til den anden. Men processen skal sættes i gang hurtigst muligt. Regeringen kunne f.eks. udarbejde en handlingsplan, der på sigt resulterer i en miljølov for børn og unge. Det ville være et flot signal at sende.«

Jeg er fuldstændig enig med Helle Christensen, og jeg håber virkelig, at den lære, som regeringen kan tage af, at man ikke er villig til at afse pengene, måske er, at man dog i det mindste vil være med til at lave en handlingsplan om, hvornår vi sætter gang i forbedringer på det her område, og hvad det er for en tidsramme, man forventer der skal til, for at man overhovedet kan gøre noget som helst.

Jeg forventer faktisk, at vi får en diskussion af det her forslag i udvalget. For jeg har kunnet høre, at hvis regeringen reelt havde forholdt sig sådan, som de af hjertet gerne ville, så var der rent faktisk flertal for at gøre noget ved det her problem. Jeg tror, det kan lade sig gøre, og jeg ser frem til, at vi kommer til det.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 12. november 1999, kl. 10.00.